

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگرفته از: indianpunchline ، ۳۰ جون ۲۰۲۲*

نویسنده: M. K. BHADRAKUMAR

برگردان: سایت «۱۰ مهر»

۲۰ جولای ۲۰۲۲

روسیه گوی سبقت را در «جنگ گندم» می‌رباید

در نظر اول، مسکو در حال انجام یک حرکت ریسکی محاسبه و برنامه‌ریزی شده است. اقدامی هوشمندانه که نقشه‌های تبلیغاتی غرب را که می‌خواهد روسیه را به‌خاطر کمبود مواد غذایی مقصر جلوه دهد، نقش بر آب می‌کند، چنان که گویی که این وضعیت نتیجه عملیات ۴ ماهه عملیات نظامی است که از ماه فبروری امسال آغاز گردید و نه به دلیل بحرانی که هم اکنون چهار یا پنج سال است که در حال وقوع می‌باشد و در آن امریکا و کشورهای غربی مقصرند.

در اقدامی چیره‌دستانه در عرصه دیپلماسی نظامی، وزارت امور خارجه روسیه امروز اعلام کرد که پادگان خود را از جزیره «مار» (Snake Island)، منطقه مورد مناقشه در بحیره سیاه، جایی که نیروهای اوکراینی در ماه مارچ در روزهای اولیه عملیات نظامی ویژه مسکو از آنجا بیرون رانده شده بودند، خارج می‌کند.

این تصمیم یک روز پس از آن اتخاذ شد که سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه و آنتونیو گوترش، دبیرکل ملل متحد، در یک تماس تلفونی در روز چهارشنبه درباره تأمین قابل اطمینان و مصون از خطر آذوقه در بحیره وضعیت اوکراین مذاکره کردند. در گزارش بازپخش شده از روسیه آمده است که لاوروف «تأکید نمود که صادرات غلات اوکراین به دلیل مین‌گذاری بحیره سیاه توسط کیف/اوکراین مسدود گردیده است.»

علاوه بر این، لاوروف «بر آمادگی خود جهت ادامه اجرای تعهدات روسیه در عرصه صادرات مواد غذایی و کود کیمیایی تأکید نمود، علی‌رغم این که اجرای آنها به دلیل تحریم‌های غیرقانونی یکجانبه کشورهای غربی و همچنین اختلال در زنجیره‌های تولید و خرده‌فروشی جهانی به دلیل همه‌گیری کووید، بسیار پیچیده گردیده است.»

مهمتر از همه، لاوروف به «گوترش» اظهار نمود که: «قصد مسکو در جهت اقدامات بیشتر و از جمله همکاری با ملل متحد برای کاهش تهدیدات ناشی از بحران غذایی است.»

وزارت دفاع روسیه ضمن اعلام خروج از جزیره «مار»، آن را یک «نشانه حسن‌نیت» خواند و اقدامی در ارتباط با رفع بحران امنیت غذایی اعلام نمود. در ادامه این بیانیه آمده است: «فدراسیون روسیه به جامعه بین‌المللی نشان داده است که هیچ مانعی برای تلاش‌های ملل متحد جهت ایجاد یک کریدور بشردوستانه برای انتقال محصولات کشاورزی از اوکراین وجود ندارد.»

«این رامحل در جهت نقش بر آب کردن بهانه‌تراشی کیف در مورد بحران قریب‌الوقوع مواد غذایی به دلیل عدم توانایی‌اش در صادرات غلات به بهانه کنترل کامل بخش شمال غربی بحیره سیاه توسط روسیه، عمل می‌کند. «اکنون این امر به طرف اوکراینی بستگی دارد که هنوز خط ساحلی بحیره سیاه، از جمله آب‌های بندر را (از مین‌هائی که گذاشته) پاکسازی نمی‌کند.»

در واقع، روسیه (با این اقدامش) کیف را به نبرد فراخوانده است (کشت داده است) تا به مسؤولیت خود در پاکسازی مین‌هائی که در نزدیکی بندارش گذاشته جامه عمل پوشاند. اما این اقدام دیپلماتیک (روسیه) بدون پیامدهای نظامی جدی نیز نمی‌باشد. کیف مطمئناً این اقدام را به‌عنوان یک «پیروزی نظامی» برای خودش جلوه خواهد داد و جشن خواهد گرفت.

با این حال، در نظر اول، مسکو در حال انجام یک حرکت ریسکی محاسبه و برنامه‌ریزی شده است. اقدامی هوشمندانه که نقشه‌های تبلیغاتی غرب را که می‌خواهد روسیه را به‌خاطر کمبود مواد غذایی مقصر جلوه دهد، نقش بر آب می‌کند، چنانکه گوئی که این وضعیت نتیجه عملیات ۴ ماهه عملیات نظامی است که از ماه فیرووری امسال آغاز گردید و نه به دلیل بحرانی که هم اکنون چهار یا پنج سال است که در حال وقوع می‌باشد و در آن امریکا و کشور های غربی مقصرند. اما، مانند هر حرکت ریسکی محاسبه و برنامه‌ریزی شده‌ای، تنها ریسک این ترفند، تا جایی که به عقب‌نشینی روسیه از جزیره «مار» مربوط می‌شود، این بود که به کیف اجازه می‌داد تا با استفاده از این فرصت فراهم شده، به بازپس‌گیری آن قطعه ستراتیژیک در بحیره سیاه نائل آید، امری که مستشاران نظامی امریکائی و بریتانیائی اوکراین، این کشور را برای آن تحت فشار قرار داده، بودند. البته مسکو قبل از برداشتن این گام ریسکی محاسبه‌شده، این اقدامات احتیاطی را عملی نمود و با اعلام این که اجازه نخواهد داد تا کشتی‌های حامل بار گندم را کشتی‌های جنگی یا پهپادهای غربی مشابهت کنند، این حق را برای خود محفوظ داشت تا کشتی‌ها را بازرسی کند و اطمینان حاصل کند که حامل کالاهای نظامی نیستند.

تاکنون دو عملیات بزرگ کیف با مشارکت غیرمستقیم مستشاران امریکائی و انگلیس برای تصرف نظامی جزیره «مار»، توسط نیروهای روسی شکست خورده بودند. تحلیلگران نظامی غربی حضور روسیه در جزیره «مار» را تهدیدی برای دارائی‌های نظامی ناتو در کشور همسایه، رومانی، ارزیابی می‌کنند. («بلاگ» من را تحت عنوان «جنوب اوکراین اولویت در برنامه‌ریزی ناتو است»، در نشریه «پانچ لاین هند»، ۲۲ جون ۲۰۲۲ ملاحظه کنید.)

با این حال، همچنین، این اقدام روسیه قابل تفسیر از دیدی فراتر از مسائل مربوط به صادرات گندم اوکراین می‌باشد که دارای تأثیر سیاسی خاصی است. در وهله اول، البته که، تسهیل «کریدورهای بشردوستانه» در بحیره سیاه نیاز به هرگونه مداخله غربی را غیرضروری می‌کند، همانگونه که در بیانیه G7 در مورد امنیت غذایی جهانی صادر شده در المائو (المان) در ۲۸ جون، در حمایت از «تلاش‌های ملل متحد برای گشودن یک کریدور بحری امن از طریق بحیره سیاه» ذکر شده است.

درواقع، روسیه که ۱۶ درصد و اوکراین که ۱۰ درصد از صادرات گندم جهان را به خود اختصاص داده‌اند تنها صادرکنندگان کلیدی گندم در جهان نیستند - به‌عنوان مثال، ایالات متحده و کانادا هر یک به ترتیب ۲۶ و ۲۵ میلیون تن گندم صادر می‌کنند (یا حدود ۲۵ درصد صادرات جهانی گندم) و دیگر تولیدکنندگان عمده غربی فرانسه (۱۹ میلیون تن) و المان (۹/۲ میلیون تن) گندم صادر می‌کنند که در مجموع برابر است با ۱۲ درصد دیگر از صادرات جهانی گندم. اما در سال‌های اخیر این کشورهای غربی حاضر نبوده‌اند که غلات خود را با کشورهای نیازمند تقسیم کنند و امنیت غذایی خود را در اولویت قرار داده‌اند.

البته این کشورهای ثروتمند غربی مشکلات خاص خود را در رابطه با قیمت انرژی، هزینه‌های تولید و تورم دارند. آنها می‌خواهند مواد خام خود را حفظ کنند تا از اقتصاد خود در برابر جهش تورم محافظت کنند. به زبان ساده، در صورت بی‌ثباتی ارز، یا در واقع هر شکلی از بی‌ثباتی اقتصادی یا سیاسی، داشتن مواد خام همیشه سنجیده‌تر و معقول‌تر از پول نقد است: کاهش ارزش مواد خام به سرعت کاهش ارزش پول نیست.

مشکل عرضه کالای مانند گندم به احتمال زیاد حل خواهد شد اگر که ایالات متحده و اتحادیه اروپا به روسیه، بزرگترین صادرکننده گندم در جهان، اجازه دهند در ازای برداشته‌شدن تحریم‌ها، روسیه عرضه این کالا را به اشتراک بگذارد. تحریم‌های غرب، شرکت‌های بین‌المللی را مجبور به قطع روابط تجاری طولانی مدت‌شان با روسیه و ترک آن کشور کرده است، امری که باعث اختلال در عرضه گندم شد. در یک مثال، اتحادیه اروپا ماه گذشته همکاری با بندر «نوروسیسک» در بحیره سیاه، که از طریق آن بیش از نیمی از غلات صادراتی روسیه از طریق آن حمل می‌شود را، ممنوع نمود.

آنچه غرب را بیش از همه نگران می‌کند وابستگی شدید افریقا به تأمین گندم از روسیه است که به افزایش نفوذ مسکو در این قاره می‌انجامد، امری که برای غرب جنبه ستراتیژیک دارد. حضور رو به رشد روسیه در افریقا پروژه‌های نواستعماری غربی کشورهای اروپائی را با مشکل مواجه کرده. چنین وضعی هم اکنون در منطقه «ساحل» (۱) (افریقا) مشهود است.

به‌هر حال، روسیه همچنان تسلط خود را بر بحیره سیاه حفظ کرده و هیچ تهدیدی را برای کریمه تحمل نخواهد کرد. صرف‌نظر از حسن نیت خروج از جزیره «مار»، هیچ وقفه‌ای در عملیات نظامی ویژه روسیه در جنوب اوکراین نخواهد افتاد.

در این زمینه، اظهارات دیروز رئیس‌جمهور پوتین در «عشق‌آباد» به‌جا بود زمانی که رسانه‌ها از او در مورد «هدف فعلی» عملیات روسیه سوال کردند. پوتین گفت:

«البته هیچ چیز تغییر نکرده است. من در اوایل صبح روز ۲۴ فبروری در مورد آن صحبت کردم. من در مورد آن به‌طور مستقیم و علنی صحبت کردم تا کل کشور و جهان بشنوند. من چیزی ندارم که اضافه کنم. هیچ چیز تغییر نکرده است... من به افراد حرفه‌ای و متخصص دخیل در این عملیات نظامی اطمینان دارم. آنها برای رسیدن به هدف کلی تعیین شده، آنچه را که لازم می‌دانند انجام می‌دهند. من اهداف کلی را تعیین کرده‌ام که آزادسازی "دونباس" و حفاظت از مردم آن است در کنار ایجاد شرایطی که امنیت خود روسیه تضمین شود. این تمام آن اهداف کلی است. ما آرام و پیوسته در این رابطه در حال اقدام نمودن هستیم. همان‌طور که می‌بینید، نیروهای ما در حال پیشروی و رسیدن به اهدافی هستند که برای دوره خاص درگیری تعیین شده است. ما طبق برنامه پیش می‌رویم.» [تأکید از طرف نگارنده

[این مقاله]

«ما در مورد هیچ ضرب‌الاجلی صحبت نمی‌کنیم. من هرگز در مورد آنها صحبت نمی‌کنم، زیرا زندگی چنین اجازه‌ای نمی‌دهد، این واقعیت است. این اشتباه است که همه چیز را در هر چارچوبی به‌زور بگنجانیم، زیرا همانطور که قبلاً گفتم، موضوع مربوط می‌شود به شدت درگیری نظامی که آنهم مستقیماً با تلفات احتمالی مرتبط است. و ما باید بیش از همه به نجات جان سربازانمان فکر کنیم.»

در اینجا، کلمات مؤثر و قابل استفاده عبارتند از: «شرایطی ایجاد کنید که امنیت خود روسیه را تضمین کند». به هر حال، جزیره «مار» فقط ۱۷۵ مایل از «سواستوپل»، پایگاه بحری روسیه در کریمه، فاصله دارد.

* <https://www.indianpunchline.com/russia-steals-the-thunder-in-wheat-war/>

زیر نویس مترجم:

۱- منطقه «ساحل» در افریقا خطه‌ای را دربرمی‌گیرد که «اقیانوس اطلس» را در غرب به «بحیره سرخ» در شرق متصل می‌کند. این خطه از ۱۲ کشور افریقائی عبور می‌کند که عبارتند از: سنگال، گامبیا، موریتانی، مالی، بورکینافاسو، نیجر، نایجریا، چاد، جمهوری مرکزی افریقا، سودان جنوبی، سودان، اریتره.